

De kosmiska krafterna bakom världsåterlösningen

Det danska intuitions-geniet Martinus beskriver i en artikel de kosmiska krafterna bakom världsåterlösningen (Kosmos 2/93, publicerad för första gången 1966). Här återges ett sammandrag:

Innehåll

- [Världsåterlösare](#)
- [Jordklotet](#)
- [Försynen](#)
- [Makro och mikro](#)
- [De makrokosmiska refleximpulserna](#)
- [Världsåterlösningsepok 1](#)
- [Världsåterlösningsepok 2](#)
- [Världsåterlösningsepok 3](#)
- [Världsåterlösningsepok 4](#)

Världsåterlösare

Han börjar med att belysa väsen som trots årtusendens förlopp ännu lyser som inspiratörer för mänskligheten. Han kallar dem världsåterlösare och syftar bland andra på Buddha, Jesus och Mohammed, väsen som i sin tur gav upphov till världsreligionerna. Dessa väsen kom att ge en ovärderlig kosmisk vägledning till mänskligheten och dess resa på vägen mot en fullkomlig kärlekskapacitet.

Jordklotet

Bakom den fysiska materien finns en kosmisk, organisk försyn, som vägleder människans förvandling från djurmänniska till verklig människa. Världsåterlösningens upphov kan inte vara något enskilt väsen, vare sig i den fysiska eller den andliga världen, utan är en kraft som verkar genom andliga impulser som strålar in över mänskligheten på ett makrokosmiskt plan.

Jordklotet är ett levande väsen enligt Martinus, och inom detta väsen existerar mänskligheten. Jorden är vårt makroväsen, liksom vi är makroväsen till otaliga mikroväsen, i form av organ och celler. Allt är underkastat rörelse och förvandling, inget är statiskt. Allt är oändligt logiskt organiserat. Jordklotet andas; genom vattenavdunstningen och luften sker dess andning. Vattnet kan liknas vid dess blod och dess näring är solens livgivande strålar. Jordklotet är en fullkomlig organism som besitter medvetande.

Jordklotet har också en andlig organism liksom alla levande väsen, och jordens andliga organism utgör dess medvetande. Genom detta medvetande korresponderar jorden med andra planeter. Jordens andliga värld utgör också vår andliga värld. Jordens organism är endast avsedd för en begränsad fysisk aktivitet. Jordklotet har, enligt Martinus, nått tidpunkten för sin kosmiska födelse. Därför kommer dess fysiska värld att bli skådeplats för ett fullkomligt människorike.

Jordens aktivitet är övervägande av andlig och kosmisk karaktär. Via detta andliga fält står klotet i förbindelse med andra planeter och världar genom ömsesidiga kosmiska makroimpulser. Detta utgör ett stort område av strålar och vågor som ett aurafält omkring klotet. Bortom detta finns

jordens kosmiska organstrukturer. Där kan två huvudområden urskiljas, nämligen den fysiska och den andliga världen. I den andliga världen finns också väsen som bara undantagsvis inkarnerar i fysisk materia, men som likväl befruktar den jordmänniska kulturen med sitt medvetande.

Försynen

Den andliga världens väsen utgör det högsta organet för växelverkan mellan Gud och mänskligheten. Det är detta organ som styr den mänskliga religiösa utvecklingen och som står bakom kulturskapande, konst och vetenskap. Det står bakom både de ljusa och de mörka krafterna i världsutvecklingen. Försynen utgör Guds allvisa organ av gränslös kärlek.

Djurens ångestskrik riktas mot denna försyn, liksom människans böner. Försynen kan inte befria väsen från deras nödvändiga erfarenheter, men fylla dem med så pass mycket ljus att de kan gå vidare i sin utveckling. Denna försyn utgörs av många väsen, alla i Guds avbild, det vill säga med en fullkomligt utvecklad kärlekskapacitet.

Bönen till Gud bör helst inte utformas så att man hänvänder sig till dessa väsen, utan direkt till Gudomen, universums gudomliga upphov. På så vis kommer försynens anpassade organ att kunna aktiveras, i andlig eller fysisk form, på det sätt som bäst svarar mot våra behov.

Makro och mikro

Jordklotets organism utgör således vår makrovärld. Som makroväsen har det ett helt annat tidsperspektiv. Under ett klotliv passerar miljontals människoliv på samma vis som våra celler lever och dör miljontals gånger under vår livstid. Lika lite som våra celler kan förnimma i detalj vad vi kommunicerar med andra människor om, kan jordklotets mikroindivider, det vill säga jordmänniskligheten, uppfatta jordens tankar. Hon hinner dö långt innan ett sådant samtal ens kommit igång. Därför uppfattar vi inte så lätt att planeter, solsystem och galaxer är levande, medvetna väsen, som precis som vi själva har en övergripande kosmisk struktur.

Genom universums alla väsen uppenbaras en bakomliggande Gudoms ljus. Det är detta allomfattande väsen som människorna tillbett i alla de olika former som utvecklats under vår tid på detta klot. Vår värld är innesluten i Gudomens organism, som en cell i större kroppar och väsen. Vår värld är tillika under Guds beskydd.

Jordklotets tankeutbyte med andra världar utgör också de andliga impulser som genomströmmar mänsklighetens kollektiva medvetande. Dessa impulser ligger till grund för världsreligionerna och de olika kulturer som fötts på klotet. På ett likartat vis genomstrålas vår kropp av våra andliga impulser. Vrede och besvikelser sänder mörka impulser genom vårt väsen som på sikt försvagar oss. Ljusa och positiva upplevelser befordrar på ett motsvarande vis hälsa och livskraft. Var impuls sänder med andra ord uppbyggande eller nedbrytande impulser genom vårt väsen.

Våra mikroindividers hälsa betingas av vårt medvetande och vi är ett universum för organ, celler, molekyler och än mindre väsen. Jordklotet är också en organism där ljusa och mörka impulser strömmar. Vårt eget förnimmelseperspektiv förhindrar oss att se att klotet också är levande och korresponderar med andra väsen. Vad vi däremot upplever är verkningarna av jordens medvetande och de refleximpulser som strålar in i det organ som vi kallar mänskligheten, och som Martinus i olika sammanhang betecknat som jordklotets hjärnorgan. Vi är mikroväsen i ett makroväsen och utgör

gemensamt en organstruktur.

De makrokosmiska refleximpulserna

Världsimpulserna har haft en oerhörd betydelse för mänskligheten. De kan inte uppfattas som ett direkt medvetet utbyte mellan jordklotet och dess mikroväsen, människorna. Dessa impulser kan definieras som en kombination av de sex grundenergi Martinus definierat i sitt verk. Det är genom dessa grundenergiernas kombinationer som allt medvetande skapas. Martinus beskriver hur vi kan följa mänsklighetens utveckling från första början och se till de olika grundenergikombinationerna. Grundenergiernas kombinationer avspeglas som reflektioner i vårt mellankosmos, utifrån de impuls-kombinationer som förelegat hos klotet i dess tankeutbyte med andra väsen, och i dess inre värld. Grundenergikombinationerna gör det med andra ord möjligt för dessa impulser att uppfattas av oss som mikroindivider. Vi kan avläsa makroväsendets utvecklingsväg genom de övergripande impulser som genomströmmat mänskligheten och därmed indirekt få en bild av vårt makroväsens medvetande och meningsutbyte.

Den dräpande principen utgjorde under en lång tid normen för mänskligt beteende. Genom att kämpa mot andra grupper kunde människan överleva. Dessa första primitiva och robusta väsens livsfundament kunde inte vara av nästakärlek, utan snarare av en genialisk självbevaringsdrift. Det kunde inte vara vägledande för dessa väsen med en moralförkunneelse som måste ha tätt sig alltför orealistisk. Snarare måste världsåterlösningens krafter bidra genom att förstärka dessa naturliga dräpande krafter hos den tidiga människan.

Världsåterlösningsepok 1

Denna epok omfattades i hög grad av instinktenergi, huvudsakligen tillsammans med grader av tyngdenergi, den expansiva och explosiva energi som står bakom den dräpande principen. Martinus beskriver också detta som en försvars- och angreppstalang. Härtill fogas så en primitiv eller inhuman känsla. Utöver den mer konstlade kärleken till partner, avkomma och den egna gruppen fanns lite genuin empati. Vi kan kanske kalla dessa väsen överlevnads-genier, vägleda av en osviklig instinkt.

För att vägleda dessa väsen behövdes krafter, som motsvarade dem som tidigare kulminerat i denna mer primitiva medvetandeform. Här behövdes inga kristusväsen, utan väsen som kunde väcka viljan till överlevnad. Vi kan tala om en förkovran i självförsvaret och dråp, som en nödvändig del av vår tidiga utveckling.

Det inkarnerade därför människor som kunde uppträda som klanhövdingar och psykiskt geniala läkare, som låg lagom mycket före i utvecklingen för att kunna vara en inspiration, och därmed en vägledande kraft. På detta vis uppfylls också det Bibeln kallade ätande av kunskapens träd, så att vi lär oss skilja mellan vad som är ont och vad som är gott. Utan denna kunskap kan inte människan bli till Guds avbild. "Ormen" var ingen "djävul", utan en av världsåterlösningens första krafter. Genom detta väsens "list" förs människan in i invigningen av mörkret, vilket på sikt skapar en självupplevd väg mot ljuset. Bibeln riktade sig inte till människor som kunde genomskåda mörkrets verkliga mission, och därför kom mörkret att anpassas till rådande medvetandeklimat.

Världsåterlösningsepok 2

Människans utvidgade medvetandeförmåga renderade

henne också en vidare förmåga att vägledas av världsåterlösningens högre krafter. Nu kunde också väsen som kommit längre i sin kosmiska utveckling inkarnera. En ström av nya makroreflexer strålade in över jordmänskligheten. Impulserna var alltjämt en kombination av instinktenergi, tyngdenergi, och en inhuman känsla, där parningstillståndet var i centrum. Väsenedenas expanderade medvetande ledde dock till att den religiösa förmågan kunde växa vidare. De började ana högre makter bakom materien. Denna religiösa aning uppstod som ett direkt resultat av deras instinkt, alltså helt organiskt. Deras religiösa instinkt gav dem ingen detaljerad kunskap om den andliga världen eller livet efter döden.

Dessa människor trodde blint på religiösa auktoriteter. Auktoriteterna kom att utgöra en slags föräldrar för dessa psykiskt ofärdiga väsen. Vägledningen måste med andra ord vara anpassad till detta barnamedvetande. Martinus visar i sitt verk, hur denna vägledning är en del av den kosmiska föräldrprincipen.

Den utvecklade aningsförmåga som bärs av instinkten, gjorde att den tidiga människan erfor en slags primitiv religiositet, oberoende av yttre källor. Aningen gjorde också dem mottagliga för religiösa auktoriteters vägledning. På så vis föddes ett stort antal lokalt anpassade förklaringsmodeller som vägledning för mänsklighetens olika grupper. De vägledande väsendena måste själva ha blivit genier på denna livsföring. De behövde vara kraftfulla, och kom att uppfattas som idealväsen, som både hade andlig kraft och samtidigt kraften att förtrycka och bekämpa sina fiender. Efter hand kom dessa väsen att uppfattas som gudar som människan tillbad. Den skandinaviska asatron präglas av detta utvecklingsstadium, liksom antikens gudavärld.

Världsåterlösningsepok 3

Den dräpande principen underminerade sig själv och skapade efterhand en längtan efter fred. Det ödesskapande som dräpsprincipen gav upphov till ledde till lidande, lidandet ledde till känslomässig utveckling och det i sin tur skapade en framväxande längtan efter ett nytt livsfundament. Den mörka karmans skördar skapade en human förmåga.

En mättnad på dräpets glorifierande och gamla religiösa traditioner växte fram. Lidandena skapade en mottaglighet för en mer human vägledning. Makrorefleximpulserna blev också av en högre grundenergikombination. En ny världsimpuls blev möjlig. Humaniteten blev det högsta idealet.

Världsåterlösare som Buddha, Jesus och Mohammed inkarnerade. Genom kristendomen uppenbarades nästakärleken som livslagens uppfyllelse. En högre makrorefleximpuls kunde nu bäras fram av dessa världsåterlösare. Världsreligionerna som följde i deras spår var alltså makrorefleximpulser, som genom världsåterlösarna omformades till mänskligt tal. Martinus säger:

"Av dessa tre nämnda religioner är kristendomen från världsåterlösarens mun av en så hög standard, att mänskligheten genom den kommer att ledas ända fram till sitt helt färdigskapade tillstånd såsom mänsklighet som Guds avbild, honom lik."

Den höga kosmiska standard som Jesus uppenbarade sträcker sig genom två världsepoker. Den första epoken har fört miljontals människor närmare ett humant ideal och nästakärlek, vilket är detsamma som Guds primära medvetande. Men ingen av världsreligionerna har fört, eller kommer att kunna föra, människan fram till totalt

fullkomliggörande, till Guds avbild. Det var de inte heller avsedda att göra.

Ett sista lysande avsnitt av världsåterlösningen växer fram över klotet:

Världsåterlösningsepok 4

Starka kosmiska krafter strålar nu in över mänskligheten, och åstadkommer en stor förvandling i dess mentalitet. Klotet, som makroväsen, har påbörjat sin upplevelse av den stora födelsen. Det befinner sig i ett intensivt utbyte med likasinnade planetväsen. Särskilt framträdande är grundenergierna känsla och intelligens, liksom grader av intuition.

"Då det finns åtskilliga människor inom jordens mänsklighet som direkt kan motta svaga intuitiva impulser från makrorefleximpulsen, har det givit utslag i en mycket starkt forcerad utveckling i materiell uppfinning och materiellt skapande."

Hos dessa väsen har ännu inte humaniteten vuxit fram så att det finns en intuitiv mottaglighet för tillvarons andliga och kosmiska grunder. Inte heller inspireras dessa människor av världsreligionerna i någon högre grad. Stora lärosäten har byggts upp med materialismen som grund, och en stor del av människorna har blivit gudlösa och materialister.

På kort tid har människans materiella kunnande växt fram, och detta utvecklande av ett genialiskt materiellt skapande utgör också en del av den gudomliga skapandeplanen. Människorna blir inte fullkomliga innan de upplevt tillräckligt av mörker och lidande, så att den humana förmågan blivit så högt utvecklad att de är helt kärleksfulla mot sin nästa. Världsreligionerna var inte anpassade till människor med en så hög grad av intelligensutveckling som vi nu ser, och därför har de förlorat sin makt som livsfundament för många moderna människor idag. Människan måste bli expert på den materiella världen och därmed temporärt förlora intresset för den andliga sidan av tillvaron. Genom den forcerade tekniska och materiella utvecklingen har också mycket positivt vuxit fram, som underlättar människans kommande utveckling.

Mänsklighetens dråpskapacitet har ökat oerhört genom hennes växande materiella kunnande och genom att hennes humanitet vuxit sig större. Mänskligheten genomgår en provoperiod, där en ny livsstil inte ännu kunnat förenas med världsåterlösarnas kärleksmoral. Människorna kan varken kallas djur eller verkliga människor. Den verkliga människan känner kärlek till allt och alla och kan inte utstråla annat.

Inom den kristna hemisfären har gudlösheten och materialismen kunna växa fram, just genom att människor vuxit ifrån de mer instinkt- och känslöbetonade tolkningar som Jesus var tvungen att göra, för att hans undervisning skulle bli fattbar för dåtidens människor. Efter hand som intelligensen växte vidare minskade mottagligheten för de äldre religiösa impulserna som inte var avsedda för intelligensmässig utredning. Då intuitionen ännu inte vuxit fram hos flertalet, blir materialismen normen. Mänskligheten saknar fortfarande i hög grad livsmysteriets lösning.

Karmautlösningar och en forcerad lidandeutveckling har också kommit genom de två världskrigen. Oerhörda lidanden har nått stora grupper av människor. Karmalagens verkan är, att var gång en människa lider når hon ett högre humant steg och en vidare medvetandeutvidgning. Genom en osviklig kosmisk rättvisa håller var och en av oss i vårt ödes roder. Inget lidande är meningslöst eller orättvist, utan utvecklar vår

humana känsla och vår vilja att bistå andra. Med den ökande humaniteten växer intresset för etiska frågor och vårt sökande runt livsfrågorna kulminerar. Genom detta blir vi mottagliga för världsåterlösningens ljusa krafter i vår tid. Nu måste vi få tillgång till kunskap som svarar mot vårt expanderade medvetande och vår ökade kapacitet till humanitet och intelligens.

En kosmisk vetenskap är det enda som på sikt kan svara mot detta behov hos människan. Den nya världsimpulsen har redan satt mänsklighetens mörka karmautlösningar i rörelse.

Fortfarande är humaniteten inte utvecklad nog för att förlåta och hjälpa vår nästa. Därför kan vi räkna med vidare utlösningar av omild karaktär. Jordklotet i sig är ett väsen som står på tröskeln till sin kosmiska födelse, och därför har det ingen döds karma att vänta sig. Dess organism kommer inte gå under genom atomexplosioner eller något annat.

Klotets upplevelse av den stora födelsen ökar dess tankeaktivitet oerhört. Dessa högintellektuella strömningar påverkar också reflexmässigt mänskligheten. Mänskligheten kommer också, med stöd av dessa ljusa kosmiska krafter som strömmar in över jordklotet, att ta sig genom sina ofärdiga medvetandeområden. Det kommer att innebära en epok av intensifierat upplevande av konflikter och själviskhet, där vi som jordmännisklighet vaknar upp och blir varse allt det vansinne vi ägnar oss åt. Jorden blir på sikt en mer rättvis och human sfär. Endast två saker kan föra människan vidare i denna utveckling mot ett mer fullkomligt människorike, nämligen nästakärlek och andlig vetenskap. Nästakärleken växer fram genom mörka karmaverkningar och den andliga vetenskapen introduceras via världsåterlösningen.

Mörkerutlösningar kommer att visa mänskligheten att det enda rätta till slut är Världens förenade stater. Mellan dessa kvarvarande mörka impulser kommer det finnas tillgång till ljusa och skapande fält. Människor som organiskt vuxit i sin polförvandling och utvecklat sin nästakärlek, är predestinerade till högre medvetandesfärer och vänder sig därmed bort från de dräpande domänerna i medvetandesfären.

Den nya vetenskapen är en andlig vetenskap, tillgänglig för en intellektuell och intuitionsbetonad mänsklighet. Martinus skriver om dess innehåll:

"Det är en uppenbarelse av själva den eviga världsbilden framförd i en manifestation av kosmiska analyser i tal, skrift och symbolik. ... Det är ett avslöjande av en evig gudoms existens. Det är ett avslöjande av de levande väsendenas odödlighet. Det är ett avslöjande av att universums grundton är kärlek. Det är ett avslöjande av att varje levande väsen är sitt eget ödes herre. Det är ett avslöjande av att ljuset och mörkret är lika livsbetingande för varje medvetandes skapelse och att mörkret hör till Gudomens medvetande lika väl som ljuset. Mörkret är Gudomens sekundära medvetande, medan ljuset är Gudomens primära medvetande. Det är ett avslöjande av att man skall älska Gud över allting och sin nästa som sig själv. Det är ett avslöjande av att världsåterlösningen och dess utövare eller världsåterlösarna är Gudomens allra högsta organiska redskap för ett direkt tankeutbyte mellan Gud och de levande väsendena och att Gudomen genom dessa upphöjda väsen leder och styr hela skapandet av människan till sin avbild, till att vara honom lik. Detta är

'Hjälparen, den heliga anden'. Hjälparen, den heliga anden är alltså inte en man som ska komma till människorna och som de ska tro på eller tillbedja som Gud, men däremot en kunskap som de ska bli medvetna i."

Världsåterlösningen fullbordas med att människan själv blir kosmiskt invigd. Som förberedelse ges hon denna kunskap, som är sanningen om Gud. Denna sanning kan människan inte se eller känna, så länge hon ännu behärskas av den dräpande principen och bristande humanitet.

"Denna kunskap är Kristi återkomst i varenda själ som älskar Gud över allting och sin nästa som sig själv. Det är den förlorade sonen som vänt tillbaka till sin Fader. Det är människan som Guds avbild, honom lik. Världsåterlösningen har därmed fullbordats."

Stefan Perneborg

[Tillbaka](#)